

Les piquetes del campament			
Durada	45 minuts	Edat	>15 anys
Material necessari	- Document marc		
Objectius	- Dedicar un moment personal per tenir cura de nosaltres mateixos - Prendre consciència sobre com cuidar millor de nosaltres i dels demés.		
Nombre de participants	Individual i/o en grup	Espai recomanat	Espai interior o exterior

Aquesta activitat inclou dos moments diferenciats. Un primer moment en què podem llegir o veure el conte “Les piquetes del campament”, i un segon que farem a partir del Document Marc de la Pasqua.

Tens el text del conte a continuació, però també el pots veure en format audiovisual en el següent enllaç:

https://youtu.be/1BfLg_XXWWc

Les piquetes del campament

Un conte per la Quaresma

Fa molt i molt de temps, quan la gent es trobava sense límits en el que anomenem els anys pre-pandèmics, hi havia un grup d'infants i joves que eren de campaments.

El campament, objectivament, estava anant bé. Feia bon temps i les activitats sortien rodones, però hi havia algunes actituds que no eren del tot positives pel caliu del grup. La quarta tarda del campament, en l'assemblea de tot el grup, una de les monitores, la Cris, va fer una proposta novedosa per millorar com a grup:

-Per tal d'intentar millorar els nostres comportaments, proposo que clavem una piqueta a terra cada vegada que veiem algú que no actua de la millor manera. D'aquesta manera, serem conscients que no fem les coses del tot bé i millorarem com a grup.

Tothom va aplaudir la seva intervenció i es va aprovar la proposta per unanimitat. Al dia següent, en un espai apartat darrere de les tendes de la zona de joc va començar a omplir-se de piquetes clavades a terra. Primer, per part dels monitors: el Carles va veure a l'Albert elevar massa el to a un company, la Maria va veure a la Cris discutint-se amb una de les seves millors amigues. I després van seguir els infants: El Mahmoud, va clavar una piqueta a terra perquè el Marcel no va posar atenció a un dels problemes que li explicava, el Miquel un noi qui necessitava atenció especial, va clavar una piqueta al terra perquè el berenar es va servir tard, la Jing tenia l'opinió que s'havien fet trampes al joc de nit i va clavar una piqueta per cada trampós...

En dos dies es van acabar les piquetes i, el més greu, l'espai de joc havia quedat molt reduït. En l'assemblea d'aquella tarda calia parlar-ne, estaven aconseguint millorar les seves actituds?

Al contrari. En la primera ronda, després de preguntar si estaven millorant la seva actitud, es va produir un silenci incòmode. Amb la segona pregunta, sobre com s'estaven sentint, la majoria d'infants i del monitorat estaven tristos i avergonyits, quan van acceptar la proposta creien que tenien piquetes de sobres, que només en clavarien unes poquetes. La Cris va dir que sentia una mica de desconfiança dels altres perquè segons què feien, algú la vigilava. La Jing va explicar que ella, per exemple, estava molt pendent que tothom es portés bé, i que s'estava entristint perquè sempre hi havia algú que feia alguna cosa malament i aleshores ella havia de clavar una piqueta. Altres infants van expressar el mateix.

Van estar en silenci, fins que la Maria, va dir en veu alta una frase que va ressonar:

-Com és que veus la brossa a l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que hi ha en el teu? (Mt, 7:3)

Després que tots els ulls s'hi van dirigir, va seguir reflexionant en veu alta:

-Estem vigilant els altres per veure què fan malament, i ens oblidem de mirar el que fem cadascú i tractar de fer el millor a cada moment. A més, ens hem quedat ara sense piquetes per si plou i sense espai per jugar. Això no pot seguir així. Hem de canviar... Què fem?

El silenci és va tornar a fer present fins que el Carles, va alçar la veu i va dir...

-Fem-ho a l'inrevés: A partir d'ara, cada vegada que fem una bona acció pels demés conscientment, vindrem aquí i traurem una piqueta!

Tot el grup assentir amb el cap, alguns dels infants amb els ulls com taronges davant aquella idea tan novedosa. Van anar a dormir amb ganes de començar a treure piquetes. Abans de tancar la lot, la Cris li va preguntar a la Jing:

-Quina serà la primera bona acció que facis demà per treure una piqueta?

-Ho tinc claríssim: Et faré una abraçada de bon dia!

Al dia següent el Carles va desclavar una piqueta perquè va despertar-se cinc minuts abans per preparar l'esmorzar a tothom, l'Albert va fer explicar uns acudits molt divertits i tothom li va dir que havia de desclavar una piqueta per fer-los riure tant, la Maria va desclavar dues piquetes després de compartir la pasta de dents amb dues monitores més. I després van seguir els infants: El Mahmoud, va desclavar una piqueta del terra perquè va consolar un altre nen que trobava a faltar la família, el Miquel va desclavar una piqueta perquè havia ajudat els monitors a repartir el menjar, la Jing va desclavar una piqueta per l'abraçada que li va fer a la Cris, i una altra perquè va explicar dues vegades extra les normes del joc, perquè tothom les tingués clares.

El darrer dia, abans de desmuntar el campament, es van reunir en assemblea i, quan totes les tasques estaven ja repartides, van alegrar-se perquè no hi havia cap piqueta clavada en aquell espai de joc que els havia servit per aprendre i millorar. Tanmateix, la Jing va aixecar la mirada i va dir...

-Deixarem un camp ple de forats? O els taparem d'alguna manera?

La Maria alçà la mirada i digué...

-Vam fer un forat perquè alguna cosa havia anat malament, perquè algú a qui estimem va equivocar-se en un moment. Malgrat haguem fet coses molt bé després, imagineu-vos com de feliços estaríem si des del principi ho haguéssim fet tan bé. Aquests forats serviran per a que l'aigua es filtri més ràpid a la terra, potser hi cau alguna llavor i creix un arbre, o faciliten el camí a algun animaló que hi vulgui fer un cau. La natura aprofitarà la nostra empremta d'alguna manera, i nosaltres hem après a actuar més conscientment.

Els forats es van quedar al camp i ells, molt contents amb la feina feta, van tornar a casa feliços d'haver repartit tan amor.

Si avui tornessis a aquell prat, veuries que la natura ha fet la feina. Però si afines la mirada encara es pot veure el rastre de l'aprenentatge d'aquell campament.

Podeu fer-vos aquestes preguntes:

- Quins gestos teus generarien una piqueta a terra?
- Què faries per treure una piqueta?
- Com cuides a qui estimes?

Ara que hem interioritzat aquest conte i ens hem qüestionat sobre ell, et convidem a recuperar el Document Marc de la Pasqua, i llegir les pàgines 6 i 7.

Aquí hi tens l'enllaç:

<https://www.maristes.cat/sites/default/files/content/nodes/recurs/file/10070/docmarcpasqua2021.pdf>

Una vegada hagi llegit el fragment, pregunta't i comparteix amb el teu grup:

- Què creus que necessiten els altres de tu?
- Què sents que necessites dels altres?
- Com pots donar forma al teu compromís de cuidar els altres a partir d'avui?